

Les identitats nacionals genuïnes i l'Ideal Nacional Català (2)

written by Jordi Salat | 28 de desembre de 2022

Es pot llegir la primera part de l'article [aquí](#).

Catalanistes, *euskaldunistes*, *andalusistes*, *galleguistes* i altres pobles que tenen consciència nacional genuïna o vernaclística reivindiquen la cultura i la llengua pròpia del seu territori; la genuïna de la seva terra; la del "Genius Loci" que hi reeixia originalment. Així doncs, als que ostenten el poder, els cal fer reflexions, no lleis repressives. I, aquest fenomen de testimoniatge que jo anomeno *genuïnista* o *vernaclista* està passant arreu del món.

Banderes de les nacions genuïnes, bandera *vernaclística* o *genuïnística* i bandera d'Europa

Com se'n diu d'aquest moviment internacional?

Les llengües porten el nom de les seves terres no pas la de les mares que han parit els seus fills. La llengua materna que jo valoro és la de la Mare Terra. Parlar de llengües minoritzades i minoritàries, o llengües maternes referides a la mare biològica que ha parit els habitants d'un lloc, és una trampa. Això s'està demostrant i es pot comprovar pels efectes negatius que han tingut i tenen les diverses polítiques lingüístiques que han adoptat aquesta nomenclatura. Observeu-

ho: parlem de llengua catalana, *eukalduna*, gallega, castellana, asturlleonesa, escocesa, irlandesa, bretona, occitana...

Aquestes nacions genuïnes o vernacles formen part d'un gran moviment regenerador i holístic; són part d'un tot i el tot és en cadascuna perquè en són part. A les llengües vernacles o genuïnes jo també les anomeno llengües holístiques. Fa molts anys que parlo de l'*ecolingüisme* i l'*econacionalisme* al qual em refereixo com a Marc Referencial.

L'espanyolisme desnaturalitzador vol destruir la seva genuïnitat amb la seva espanyatització?

Els andalusos, poso per cas, són espanyols o bé són espanyolitzats? Blas Infante, el pare de la pàtria andalusa, a l'escut d' Andalusia hi va posar *Por Iberia*, no hi va posar *Por España*. Això té un significat molt important, són *identitarietats* que cal estudiar i analitzar a fons i fer-ho amb criteri genuí. I si parlem dels catalans, *euskalduns*, gallecs i asturlleonesos, són espanyols o són *espanyatitzats*, això vol dir, convertits en espanyols pel fet d'haver estat posats dins el Marc Referencial que es coneix com a Espanya?

Ens han adulterat la realitat? Ens han manipulat la història? Ens han manipulat la identitat fent-nos creure que som allò que no som?

Entre aquells que no volen analitzar-les, n'hi ha que no ho volen fer perquè tenen por de perdre privilegis quan es descobreixi que hi ha identifications amb entitats estatals que són buides i sense creativitat; perquè en realitat no són identitats, només són lleis doctrinàries o consignes convencionals que ens fan esclaus i ignorants més que no pas ciutadans i persones humanes amb personalitat i caràcter.

Que tothom confongui l'espanyolisme amb el castellanisme com una *identitat*, com a *denominador comú*, beneficia uns interessos, que tenen un marc legal, però això no vol dir que

siguin justos ni veritables. Hi ha, malgrat això, qui ho vol fer creure i no accepta altra realitat identitària. El problema que comporta aquesta actitud de no afrontar la qüestió identitària és que moltes persones no poden realitzar-se a nivell personal, i malgrat tenir moltes coses materials, se senten buits.

Els éssers humans han de ser qui realment són, no allò que se'ls imposa o deixa ser gens –mot que vol dir original en grec– és a dir: ser genuïns. Ser genuïns i no deixar-se alienar per cap marc legal condicionador o anorreador, adulterador i alienador tirànic ja sigui brutalment repressiu o legalment constitucional. La llei o la constitució s'ha de fer per a servir els éssers humans no els éssers humans a la llei o a la constitució. Això que acabo de dir és totalment cristià. Això ho tenen present molts cristians espiritualistes però no ho tenen present alguns poders religiosos dogmàtics de castes que s'han fet dins de la Cúria i que s'han apropiat del poder i l'autoritat com ho fan al llarg de tots els cicles històrics els falsos profetes enganyant el poble amb l'adulteració de la fe religiosa. Com és doncs –em pregunto a vegades, quan sento alguns discursos de capellans i bisbes que es confessen catòlics espanyolistes– que no ho prediquen?

“No només de pa viu l'ésser humà”, vella ensenyança cristiana que alguns polítics i catòlics espanyolistes ignoren per no entrar en qüestions que justifiquin identitats nacionals diferents de la castellana, que ells consideren única espanyola, o altres identitats que queden desvirtuades perquè només les accepten castellanitzades, com són la gallega, la catalana, la basca i en certa manera l'andalusa, l'asturlleonesa, la canària i l'aragonesa.

Potenciar els aspectes econòmics atipa però no fa sentir ple. És cert que s'han de prioritzar els béns materials quan hi ha misèria i pobresa, però no s'ha de negar, menysprear ni reprimir la *identitarietat* pròpia de cada lloc i el reconeixement de les fronteres naturals –que moltes vegades no

coincideixen amb les polítiques— pròpies de cada lloc, a les quals anomeno identitats genuïnes. No potenciar els aspectes identitaris genuïns ens fa malbé la persona, la societat i el món.

Mireu els anuncis de la premsa. Hi ha una gran proliferació d'anuncis de cursos i de centres que fan creixement personal, teràpies de grup, teràpies d'activació de centres energètics, reiki, kinesiologia, holística, psicoanàlisi, exercicis per a restablir el contacte amb la font de l'energia, obesitat, colesterol, depressions, dolors, reumatisme, trastorns sexual, estrès, ansietat, problemes d'autoestima, dietètica, anorèxia, bulímia, katsugen, yuki ... Totes aquestes disciplines, a part del seu valor intrínsec, formen part d'un conjunt de teràpies que prediquen la identificació amb allò que es *genuïnament natural*. Tanta proliferació de centres de teràpia és símptoma que la nostra societat està malalta? Tan malament està la nostra societat?

I si resulta que la causa dels mals que pateix la nostra societat està precisament en les qüestions identitàries?

Les qüestions que determinats poders polítics d'arreu del món no volen reconèixer? Potser fins i tot certa mena de terrorisme trobaria la seva solució definitiva i s'afavoriria la veritable pau, que és la pau de la veritat, l'amor i la justícia i s'acabarien les invasions colonials i les *guerrejeries (moviments gerrers)* d'alliberaments nacionals perquè *la identificació genuïnista* instauraria un ordre nacional que estaria en harmonia amb quelcom natural i tothom s'hi trobaria bé amb si mateix i en conjunció amb els altres. Aquest quelcom natural pot ser allò que els xinesos anomenen «tao»; altres en diuen «Ki», esperit, energia còsmica, vibracions electromagnètiques, i els hinduistes en diuen «Prana».

La política identitària ha d'ensenyar que la identificació dels ciutadans s'ha de basar en aspectes culturals relacionats

amb principis ideals, valors morals i interessos locals relacionats amb el lloc on hom s'habita, això és el *genuïisme* o *vernaclisme*. No es poden fer lleis que vagin en contra d'aquesta identificació. Aquest és al meu entendre l'Ideal Nacional Català: la Confederació Universal de les Nacions Genuïnes o Vernacles. Seria el camí de la sanació.

En un món dominat per estats, monarquies i repúbliques, corruptes i *adulteristes*, la regeneració passa pel camí del *genuïnisme*, personal i nacional. Aquesta identificació comporta un equilibri per integració en l'hàbitat natural i és això el que crec que necessita la nostra societat. La Via Vernaclista o Genuïnista configura un Nou Marc Referencial per a una mentalitat holística en què la part forma conjunt amb el Tot de forma natural. Dins d'aquest Marc Referencial les nacions i llengües vernacles o genuïnes hi tenen el seu lloc.